

Ομιλία Ανδρέα Γ. Μπουντουβή, Πρύτανη ΕΜΠ

Στην Τιμητική Εκδήλωση για τα αφυπηρετήσαντα μέλη ΔΕΠ στις 31-8-2022

Αγαπητοί Αντιπρυτάνεις, Κοσμήτορες, συνάδελφοι, και συνεργάτες

Αγαπητοί συνάδελφοι, χρησιμοποιώ τη λέξη «συνάδελφοι» για όλους για να κάνω την αντίστιξη στον διαχωρισμό αφυπηρετήσαντες και εν ενεργεία που είναι μεν χρηστικός για λόγους προσδιοριστικούς αλλά ίσως αλλοιώνει την ουσία των πραγμάτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, λοιπόν, με τη σημερινή εκδήλωση η Πρυτανεία και η Σύγκλητος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου τιμούν όσες και όσους αφυπηρέτησαν πριν περίπου 2 μήνες μετά από πολυετή προσφορά, εκπαιδευτική, ερευνητική, διοικητική, στο Ίδρυμα.

Σπεύδω να διατυπώσω τη σκέψη ότι είναι τύχη αγαθή να ολοκληρώνει κανείς τη λεγόμενη ενεργό υπηρεσία, δηλαδή να φτάνει σε αυτό το σημείο της αλλαγής και να βιώνει τη μετάβαση σύμφωνα με προγραμματισμό ζωής και με καλή υγεία. Εύχομαι σε όλους και όλες τους υπόλοιπους στην αίθουσα να φτάσουμε σε αυτό το σημείο έχοντας την υγεία μας και τη δυνατότητα να επιλέξουμε νέες προτεραιότητες, μεταξύ των οποίων και η δημιουργική ξεκούραση.

Το όριο των 67 – που σήμερα είναι αλλά αύριο μπορεί να αλλάξει – δεν οριοθετεί τη σύνδεση με το Ίδρυμα. Η αμοιβαιότητα της εγγύτητας, όχι μόνο της υπαρξιακής ή αυτής που τροφοδοτείται από το παρελθόν και μπορεί να έχει και τόνους νοσταλγίας ή βάρη υποχρέωσης αλλά της πραγματικής, της λειτουργικής, της φυσικής, δεν εμποδίζεται. Υπάρχει πλέον και το νομικό πλαίσιο που προβλέπει τη δυνατότητα συμμετοχής στην έρευνα, ακόμη και στη διδασκαλία – κάτι που είναι χρήσιμο να γίνεται αρκεί να προκύπτει αβίαστα, με βασικό κριτήριο την αξιοποίηση της δυνατότητας ουσιαστικής και ανταποδοτικής προσφοράς και απαλλαγμένο από το οποιοδήποτε στοιχείο αναγκαστικότητας.

Την πρόσφατη περίοδο, από τον Ιούνιο μέχρι σήμερα, έχω συμμετάσχει σε πολλές δια ζώσης εκδηλώσεις σε αυτή την αίθουσα και σε άλλες και κυρίως απονομής διπλωμάτων σε αποφοίτους παρελθόντων ετών, έως και 2 χρόνια πίσω λόγω της πανδημίας, σε πολλές σχολές και σε υποδοχή πρωτοετών σε πολλές σχολές και μάλιστα προχτές είχαμε ένα πάρτυ υποδοχής

πρωτοετών με μουσική, τραγούδι και χορό που είχε χρόνια να γίνει στο ΕΜΠ και ήταν εξαιρετικό. Αποφοίτηση, εισαγωγή, αφυπηρέτηση είναι όλα συνυπάρχουσες πλευρές της ακαδημαϊκής ζωής που έχουν έναν ειρμό και συνιστούν τη φυσιολογική εξέλιξη των πραγμάτων. Είμαι βέβαιος ότι όλοι σας σε αυτή τη φάση πιάνετε το νήμα από πολύ πίσω, από την εισαγωγή σας στο ΕΜΠ ή σε όποιο άλλο Πανεπιστήμιο, τα φοιτητικά χρόνια και την αποφοίτηση, τις μετέπειτα σπουδές εδώ η αλλού και μετά ξανά και για δεκαετίες στο Πολυτεχνείο. Και να περνάνε από τα χέρια σας οι νέοι, να φεύγουν, να έρχονται οι επόμενοι και κάποιοι από αυτούς, όπως κι εσείς κι εμείς να γυρίζουμε πίσω στο ΕΜΠ. Είναι εξαιρετική αυτή η ροή των εξελίξεων που τελικά μας προσδίδει χαρακτηριστικά μιας μεγάλης οικογένειας που νοιώθει το ΕΜΠ σπίτι της. Αυτό το σπίτι το γεμίζουν οι φοιτητές, δεν υπάρχει σπίτι χωρίς αυτούς. Είναι αυτονόητο αυτό που λέω αλλά δεν είναι λίγες οι φορές που κανείς που υπηρετεί σε αυτό το χώρο, είτε ως δάσκαλος είτε ως Πρύτανης είτε ακόμη και ως υπάλληλος χρειάζεται να το προτάξει ως αφετηρία ενός σοβαρού ακαδημαϊκού αφηγήματος ή μιας δύσκολης επιλογής. Από μας οι φοιτητές πρέπει να ακούν αλήθειες, ακόμη και δύσκολες και ιδιαίτερα αυτές γιατί αυτό είναι προϋπόθεση για να μάθουν τα σωστά γράμματα και για να γίνουν και καλοί μηχανικοί θα πρέπει η αλήθεια να συνοδεύεται από ορθό λόγο μέρος του οποίου είναι η επιστημονική του αρτιότητα.

Η δική σας φωνή, αν θέλετε να ακουστεί, έχει την προστιθέμενη αξία της εμπειρίας και της γνώσης, καθώς και της ψυχραιμίας που προσφέρει η κάποια εκ των πραγμάτων απόσταση από τα δρώμενα. Είναι, λοιπόν, χρήσιμος ο λόγος σας και φροντίστε να πιάνει τόπο.

Σας ευχαριστώ όλους από την καρδιά μου για την προσφορά σας στο Ίδρυμα, όχι μόνο ως Πρύτανης που το εκπροσωπώ αλλά και ως συνάδελφός σας προσθέτοντας ότι οι πόρτες είναι ανοιχτές. Αυτό το λέω με ιδιαίτερη θερμή στους αγαπητούς και αγαπητές συναδέλφους μου από τη Σχολή Χημικών Μηχανικών που μόλις αφυπηρέτησαν, τη Λένα Γρηγοροπούλου, τον Μίλτο Σταθερόπουλο, τη Ντίνα Τζιά και τη Τζο Χαραλάμπους.

Εύχομαι σε όλους υγεία, αντοχή, και δημιουργική ξεκούραση.